

พระเจ้าตรัสแล้วไม่คืนคำ

1พงค์กษัตริย์ 8:56 ....พระสัญญาอันดีทั้งสิ้นของ
พระองค์ซึ่งพระองค์ทรงสัญญาทาง โมเสสผู้รับใช้
ของพระองค์นั้นไม่ล้มเหลวสักคำเดียว

2โครินธ์ 1:20 บรรดาพระสัญญาของพระเจ้าก็จริง
โดยพระเยซู เพราะเหตุนี้เราจึงพูดว่าอาเมน ...

2ทิโมธี 2:13 ถ้าเราไม่มีความสัตย์จริง พระองค์ก็
ยังทรงไว้ซึ่งความสัตย์จริง เพราะพระองค์จะไม่
ทรงเป็นพระองค์เองไม่ได้

เมื่อมนุษย์ล้มลงในความบาป พระเจ้าได้สัญญาไว้

ปฐมกาล 3:15 เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นศัตรูกัน
ทั้งพงศ์พันธุ์ของเจ้าและพงศ์พันธุ์ของเขาด้วย

พงศ์พันธุ์ของหญิงจะทำให้หัวของเจ้าเหลัก และ
เจ้าจะทำให้สันเท้าของเขาฟกช้ำ

พระเจ้าสัญญากับอับราฮัม

ปฐมกาล 22:10 แล้วอับราฮัมก็ยื่นมือจับมดจะฆ่า

บุตรชาย

ปฐมกาล 22:12 ทูตสวรรค์ว่า "อย่าแตะต้องเด็ก
นั้นหรือกระทำอะไรเขาเลย **เพราะบัดนี้เรารู้แล้ว**

ว่าเจ้าอย่าเกรงพระเจ้า ด้วยเห็นว่าเจ้ามิได้หวง

บุตรชายของเจ้า แต่ยอมถวายบุตรชายคนเดียว

ของเจ้าให้เรา"

ปฐมกาล 22:16 - 18

16 "พระเจ้าตรัสว่า เราปฏิญาณในนามของเราว่า
เพราะเจ้ากระทำอย่างนี้และมีได้หวังบุตรชายของ
เจ้า คือบุตรชายคนเดียวของเจ้า

17 เราจะอวยพรเจ้าแน่ ....

18 ประชาชาติทั้งหลายทั่วโลกจะได้พรเพราะเชื้อ
สายของเจ้า เหตุว่าเจ้าฟังเสียงของเรา"

มีคาห์ 5:2 โอ เบธเลเฮม เอฟราธาห์ แต่เจ้า ผู้
เป็นหน่วยเล็กในบรรดาตระกูลของยูดาห์ จากเจ้า
จะมีผู้หนึ่งออกมาเพื่อเรา เป็นผู้ที่จักปกครองใน
อิสราเอล ตั้งเดิมของท่านมาจากสมัยเก่า จาก
สมัยโบราณกาล

(ทำนายไว้ก่อนพระเยซูเสด็จมาบังเกิดประมาณ
735-710 ปีก่อนคริสตกาล)

อิสยาห์ 7:14 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าจะ
ประทานหมายสำคัญเอง ดุเถิด หญิงสาว คน
หนึ่งจะตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และ
เขาจะเรียกนามของท่านว่า อิมมานูเอล

กาลาเทีย 4:4 แต่เมื่อครบกำหนดแล้วพระเจ้าก็
ทรงใช้พระบุตรของพระองค์มา ประสูติจากสตรี
เพศและทรงถือกำเนิดใต้ธรรมบัญญัติ

อิสยาห์ 9:6 - 7

6 ด้วยมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา มีบุตรชายคน
หนึ่งประทานมาให้เรา และการปกครองจะอยู่ที่ป่า
ของท่าน และท่านจะเรียกนามของท่านว่า "ที่
ปรึกษามหัศจรรย์ พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระ
บิดาวิรันดร์ องค์สันติราช"

7 เพื่อการปกครองของท่านจะเพิ่มพูนยิ่งขึ้น และ
สันติภาพจะไม่มีที่สิ้นสุด เหนือพระที่นั่งของดาวิด
และเหนือราชอาณาจักรของพระองค์ ที่จะ
สถาปนาไว้ และเชิดชูไว้ ด้วยความยุติธรรมและ
ด้วยความชอบธรรม ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปจนนิ
รันดรกาล

ลูกา 1:26 - 38

26 เมื่อถึงเดือนที่หก พระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์
กาเบรียลนั้น ให้มายังเมืองหนึ่งในแคว้นกาลิลี
ชื่อนาซาเร็ธ

27 มาถึงหญิงพรหมจารีคนหนึ่ง ที่ได้หมั้นกันไว้
กับชายคนหนึ่งชื่อโยเซฟ เป็นคนในเชื้อวงศ์ดา
วิด หญิงพรหมจารีนั้นชื่อมารีย์

(มารีย์และโยเซฟอยู่ในเมืองนาซาเร็ธ)

28 ทูตสวรรค์เข้าบ้านมาถึงหญิงพรหมจารีนั้น
แล้วว่า "เธอผู้ซึ่งพระเจ้าทรงโปรดปรานมาก จง
จำเริญเถิด พระเป็นเจ้าทรงสถิตอยู่กับเธอ"

.....

30 แล้วทูตสวรรค์จึงกล่าวแก่เธอว่า "มารีย์เอ๋ย
อย่ากลัวเลย เพราะเธอเป็นที่พระเจ้าทรงโปรด
ปรานแล้ว

31 ดูเถิด เธอจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชาย จง
ตั้งชื่อบุตรนั้นว่าเยซู

32 "บุตรนั้นจะเป็นใหญ่ และจะทรงเรียกว่าเป็น
บุตรของพระเจ้าสูงสุด พระเจ้าจะทรงประทาน
พระที่นั่งของดาวิดบรรพบุรุษของท่านให้แก่ท่าน

33 และท่านจะครอบครองพงศ์พันธุ์ของยาโคบ
สืบไปเป็นนิตย์ และแผ่นดินของท่านจะไม่รู้จัก
สิ้นสุดเลย"

34 ฝ่ายมารีย์ทูลทูตสวรรค์นั้นว่า "เหตุการณ์นั้น
จะเป็นไปอย่างไรได้ เพราะข้าพเจ้ายังหาได้
ร่วมกับชายไม่"

(คิดและถามแบบมนุษย์)

35 ทูตสวรรค์จึงตอบนางว่า "พระวิญญาณ
บริสุทธิ์จะเสด็จลงมาบนเธอ และฤทธิ์เดชของผู้

สูงสุดจะปกเธอ เหตุฉะนั้นบุตรที่จะเกิดมานั้น จะ
ได้เรียกว่าวิสุทธ์ และเรียกว่าพระบุตรของพระเจ้า

36 ดุซึ ถึงนางเอลีซาเบธญาติของเธอชราแล้ว ก็
ยังตั้งครรภ์มีบุตรเป็นชายด้วย บัดนี้นางนั้นที่คน
เขาถือว่าเป็นหญิงหมั้น ก็มีครรภ์ได้หกเดือนแล้ว

37 เพราะว่าไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งพระเจ้าทรงกระทำ
ไม่ได้"

(มีพยานถึงฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่เกินความคิดของ
มนุษย์ ซึ่งเป็นญาติของเธอเอง)

38 ส่วนมารีย์จึงทูลว่า "ดูเถิด ข้าพเจ้าเป็นทาสี
ของพระเป็นเจ้า ข้าพเจ้าพร้อมที่จะเป็นไปตามคำ
ของท่าน" แล้วทูตสวรรค์นั้นจึงจากเธอไป

(ถ้าเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า มารีย์ยอมทำตาม
แม้อุเหมือนโดยความคิดของมนุษย์จะต้องเสี่ยงกับ
ถูกขว้างด้วยหินจนตายก็ตาม แต่พระคุณของพระ
เจ้าทำให้กล้าหาญ)

ลูกา 1:39 - 56

39 คราวนั้นมารีย์จึงรีบออกไปถึงเมืองหนึ่งในแถบ
ภูเขาแห่งยูเดีย

40 แล้วเข้าไปในเรือนของเศคาริยาห์ที่ทักทาย

ปราศรัยนางเอลีซาเบธ

(ขณะนั้นมารีย์ ต้องการไปพิสูจน์สิ่งที่ทูตสวรรค์
บอกว่านางเอลีซาเบธตั้งท้องหกเดือนแล้ว และทุก
คนรวมทั้งมารีย์ก็รู้ว่าเธอเป็นหมั้น)

41 เมื่อนางเอลีซาเบธได้ยินคำปราศรัยของมารีย์
ทารกในครรภ์ของเขาก็ดิ้น และนางเอลีซาเบธก็
เต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

42 จึงร้องเสียงดังว่า "ในบรรดาสตรีท่านได้รับ
พระพรมาก และทารกในครรภ์ของท่านก็ได้รับ
พระพรด้วย

43 เป็นไหน่ข้าพเจ้าจึงได้ความโปรดปรานเช่นนี้
คือ มารดาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า
ได้มาหาข้าพเจ้า

44 เพราะ ดูเถิด พอเสียงปราศรัยของท่านเข้าหู
ข้าพเจ้า ทารกในครรภ์ของข้าพเจ้าก็ดิ้นด้วยความ
ยินดี

(การเจิมลงมาเหนือเอลีซาเบธ ทำให้เธอสำแดงของ
พระทานถ้อยคำแห่งความรู้ เธอรับรู้ได้ถึงที่ตั้ง
ห้องของนางมารีย์ เป็นการยืนยันสิ่งที่อยู่ในใจของ
มารีย์)

45 สตรีที่ได้เชื่อก็เป็นสุข เพราะว่าสำเร็จตาม
พระดำรัสจากพระเป็นเจ้าที่มาถึงเขา"

.....

56 มารีย์อาศัยอยู่กับนางเอลีซาเบธประมาณสาม
เดือน แล้วจึงกลับไปยังบ้านของตน
(มารีย์ตั้งห้องแล้ว ก่อนโยแซฟจะรู้จากทูตสวรรค์)

มัทธิว 1:18 - 25

18 ...เดิมโยเซฟได้สู้ออหมั้นกันไว้แล้ว ก่อนที่จะ
ได้อยู่กินด้วยกันก็ปรากฏว่า มารีย์มีครรภ์แล้ว
ด้วยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์

19 แต่โยเซฟคู่อหมั้นของเขาเป็นคนมีธมมะ ไม่
พอใจที่จะแพรงพรายความเป็นไปของเธอ หมายถึง
จะถอนหมั้นเสียลับๆ

20 แต่เมื่อโยเซฟยังคิดในเรื่องนี้อยู่ ก็มีทูตองค์
หนึ่งของพระเป็นเจ้า มาปรากฏแก่โยเซฟในความ
ฝันว่า "โยเซฟบุตรดาวิด อย่ากลัวที่จะรับมารีย์
มาเป็นภรรยาของเจ้าเลย เพราะว่าผู้ซึ่งปฏิสนธิใน
ครรภ์ของเธอเป็นโดยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์

21 เธอจะประสูติบุตรชาย แล้วเจ้าจงเรียกนาม
ท่านว่า เยชู เพราะว่าท่านเป็นผู้ที่จะโปรดช่วย
ชนชาติของท่านให้รอดจากความผิดบาปของเขา"

22 ทังนี้เกิดขึ้นเพื่อจะให้สำเร็จตามพระวาทะของ
พระเป็นเจ้า ซึ่งตรัสไว้โดยผู้เผยพระวาทะว่า

23 ดูเถิด หญิงพรหมจารีคนหนึ่งจะตั้งครรภ์และ
คลอดบุตรชายคนหนึ่ง และเขาจะเรียกนามของ
ท่านว่า อิมมานูเอล (แปลว่าพระเจ้าทรงอยู่กับ
เรา)

(ทูตสวรรค์อ้างพระคัมภีร์ โยเซฟต้องเป็นคนอ่าน
พระคัมภีร์จึงรู้ว่าจริง)

24 ครั้นโยเซฟตื่นขึ้นก็กระทำตามคำซึ่งทูตของ
พระเจ้าสั่งนั้น คือได้รับมารีย์มาเป็นภรรยา

25 แต่มิได้สมสู่กับเธอจนประสูติบุตรชายแล้ว
และโยเซฟเรียกนามของบุตรนั้นว่าเยชู

ลูกา 2:1 - 38

1 อยู่มาคราวนั้น มีรับสั่งจากมหาจักรพรรดิซีซาร์
ออกัสตัส ให้จดทะเบียนสำมะโนครัวทั่วทั้ง
แผ่นดิน

.....

3 คนทั้งปวงต่างคนต่างได้ไปขึ้นทะเบียนยังเมือง
ของตน

4 ฝ่ายโยเซฟก็ขึ้นไปจากเมืองนาซาเร็ธ แคว้นกา
ลิลีถึงเมืองของดาวิดชื่อเบธเลเฮมแคว้นยูเดียด้วย
เพราะว่าเขาเป็นวงศ์วานและเชื้อสายของดาวิด

5 เขาได้ไปกับมารีย์ที่เขาได้หมั้นไว้แล้ว เพื่อจะ
ขึ้นทะเบียน และนางมีครรภ์

6 เมื่อเขาทั้งสองยังอยู่ที่นั่น ก็ถึงเวลาที่มารีย์จะ

ประสูติบุตร

7 นางจึงประสูติบุตรชายหัวปี เอาผ้าอ้อมพันและ
วางไว้ในรางหญ้า เพราะว่าไม่มีที่วางให้เขาใน
โรงแรม

8 ในแถบนั้นมีคนเลี้ยงแกะอยู่ในทุ่งนา ฝูง
แกะของเขาในเวลากลางคืน

9 มีทูตองค์หนึ่งของพระเป็นเจ้ามาปรากฏแก่เขา
และพระสิริของพระเป็นเจ้าส่องล้อมรอบเขา และ
เขากลับนึก

10 ฝ่ายทูตองค์นี้กล่าวแก่เขาว่า "อย่ากลัวเลย เพราะเรานำข่าวดีมายังท่านทั้งหลาย คือความปรดีที่ยิ่งซึ่งจะมาถึงคนทั้งปวง

11 เพราะว่าในวันนี้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของท่านทั้งหลาย คือพระคริสตเจ้า มาบังเกิดที่เมืองดาวิด

12 นี่จะเป็นหมายสำคัญแก่ท่านทั้งหลาย คือท่านจะได้พบพระกุมารนั้นพันผ้าอ้อมนอนอยู่ในรางหญ้า"

....

16 เขาก็รีบไปแล้วพบนางมารีย์กับโยเซฟ และพบพระกุมารนั้นนอนอยู่ในรางหญ้า

17 ครั้นเขาได้เห็นแล้ว จึงเล่าเรื่องซึ่งเขาได้ยินถึงพระกุมารนั้น

18 คนทั้งปวงที่ได้ยินก็ประหลาดใจ ด้วย
เนื้อความที่คนเลียงเกะได้บอกแก่เขา

19 ฝ่ายนางมารีย์ก็เก็บบรรดาสิ่งเหล่านั้นไว้ในใจ
และรำพึงอยู่

(คนเลียงเกะมาแล้วเรื่องที่ทูตสวรรค์บอก ซึ่งเป็น
การยืนยันถึงเรื่องของเธอที่ทูตสวรรค์บอก)

.....

21 ครั้นครบแปดวัน เป็นวันให้พระกุมารนั้นเข้า
สุหนัต เขาจึงให้นามว่าเยชู ตามซึ่งทูตสวรรค์ได้
กล่าวไว้ก่อน เมื่อยังมีได้ปฏิสนธิในครรภ์

22 เมื่อถึงเวลาทำพิธีชำระตัวตามธรรมเนียมปฏิบัติของ
โมเสส เขาจึงนำพระกุมารไปยังกรุงเยรูซาเล็มจะ
ถวายแด่พระเป็นเจ้า

23 ตามที่เขียนไว้แล้วในธรรมเนียมปฏิบัติของพระเป็นเจ้าว่า "บุตรชายทุกคนที่เบิกครรภ์ครั้งแรก จะได้เรียกว่าเป็นบุตรที่ถวายแด่พระเจ้า"

24 และถวายของบูชาตามที่ได้ตรัสสั่งไว้แล้ว ในธรรมเนียมปฏิบัติของพระเป็นเจ้า คือ นกเขาคู่หนึ่ง หรือนกพิราบหนุ่มสองตัว

(เพราะครอบครัวพระเยชูยากจน)

25 นี่แน่ะ มีชายคนหนึ่งในกรุงเยรูซาเล็มชื่อ สิเมโอน เป็นคนชอบธรรมและเกรงกลัวพระเจ้า และคอยเวลาซึ่งพวกอิสราเอลจะได้รับ ความบรรเทาทุกข์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตกับท่าน

26 พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงสำแดงแก่ท่านว่า
ท่านจะไม่ตายจนกว่าจะได้เห็นพระคริสต์ของพระ
เป็นเจ้า

27 สิเมโอนเข้าไปในบริเวณพระวิหาร โดยพระ
วิญญาณทรงนำ และเมื่อบิดามารดาได้นำพระ
กุมารเยซูเข้าไป เพื่อจะกระทำแก่พระกุมารตาม
ธรรมเนียมแห่งธรรมบัญญัติ

28 สิเมโอนจึงอุ้มพระกุมาร และสรรเสริญพระเจ้า
ว่า

29 "ข้าแต่พระเจ้า บัดนี้พระองค์ทรงให้ทาสของ
พระองค์ไปเป็นสุข ตามพระดำรัสของพระองค์

30 เพราะว่าตาของข้าพระองค์ได้เห็นความรอด
ของพระองค์แล้ว

31 ซึ่งพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมไว้ต่อหน้าบรรดา
ชนชาติทั้งหลาย

32 เป็นสว่างส่องแสงแก่คนต่างชาติ และเป็น
ศักดิ์ศรีของพวกอิสราเอลชนชาติของพระองค์"

33 ฝ่ายบิดามารดาของพระกุมารก็ประหลาดใจ
เพราะถ้อยคำซึ่งท่านได้กล่าวถึงพระกุมารนั้น

34 แล้วสิเมโอนก็อวยพรแก่เขา แล้วกล่าวแก่นาง
มารีย์มารดาพระกุมารนั้นว่า "ดูก่อน ท่านทรงตั้ง
พระกุมารนี้ไว้ เป็นเหตุให้หลายคนในพวก
อิสราเอลล้มลงหรือยกตั้งขึ้น และจะเป็นหมาย
สำคัญซึ่งคนปฏิเสธ

35 เพื่อความคิดในใจของคนเป็นอันมากจะได้
ปรากฏแจ้ง ถึงหัวใจของท่านเองก็ยิ่งจะถูกดาบ
แทงทะลุด้วย"

36 ยังมีผู้เผยพระวจนะหญิงคนหนึ่งชื่ออันนา บุ
ตรีฟานูเอลในเผ่าอาเซอร์ นางเป็นคนชรามาก
แล้ว มีสามีตั้งแต่สาว ๆ และอยู่ด้วยกันเจ็ดปี

37 แล้วก็เป็นหม้ายมาจนถึงแปดสิบสี่ปี นางมิได้ไป
จากบริเวณพระวิหารเลย อยู่นั้สการถืออดอาหาร
และอธิษฐานทั้งกลางวันกลางคืน

38 ในขณะที่นั้นผู้หญิงคนนี้ก็เข้ามาเฝ้าหน้าพระเจ้า
และกล่าวถึงพระกุมารให้คนทั้งปวงที่คอยการทรง
ไถ่กรุงเยรูซาเล็มฟัง

ลูกา 2:39 - 52

39 ครั้นโยเซฟกับนางมารีย์ได้กระทำการตั้งปวง
ตามธรรมเนียมปฏิบัติของพระเป็นเจ้าเสร็จแล้ว **จึง**

กลับไปถึงนาซาเร็ธเมืองของตนในแคว้นกาลิลี

40 พระกุมารนั้นก็เจริญวัยแข็งแรงขึ้น

ประกอบด้วยสติปัญญาและพระคุณของพระเจ้าอยู่กับท่าน

41 ฝ่ายบิดามารดาเคยขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ใน
เทศกาลปัสกาทุกปีๆ

.....

มัทธิว 2:1 - 23

1 พระเยซูได้ทรงบังเกิดที่บ้านเบธเลเฮมแคว้น

ยูเดียในรัชกาลของกษัตริย์เฮโรด **ภายหลังมีพวก**

โหราจารย์จากทิศตะวันออกเฉียงใต้กรุงเยรูซาเล็ม
ถามว่า

2 "กุมารผู้ที่บังเกิดมาเป็นกษัตริย์ของชนชาติยิว
นั้นอยู่ที่ไหน เราได้เห็นดาวของท่านปรากฏขึ้น
เราจึงมาหวังจะนมัสการท่าน"

3 ครั้นกษัตริย์เฮโรดได้ยินดังนั้นแล้ว ก็วุ่นวาย
พระทัย ทั้งชาวกรุงเยรูซาเล็มก็พลอยวุ่นวายใจไป
ด้วย

4 แล้วท่านให้ประชุมบรรดามหาปุโรหิตกับพวก
ธรรมจารย์ของประชาชน ตรัสถามเขาว่า "ผู้
เป็นพระคริสต์นั้นจะบังเกิดแห่งใด"

5 เขาทูลว่า "ที่บ้านเบธเลเฮมแคว้นยูเดีย
เพราะว่าผู้เผยพระวจนะได้เขียนไว้ ดังนี้ว่า

6 บ้านเบธเลเฮมในแผ่นดินยูเดีย จะเป็นบ้าน
เล็กน้อยที่สุดในสายตาของบรรดาผู้ครองแผ่นดิน
ยูเดียก็หามิได้ เพราะว่าเจ้านายคนหนึ่งจะออกมา
จากท่าน ผู้ซึ่งจะครอบครองอิสราเอลชนชาติของ
เรา"

7 แล้วเฮโรดจึงเชิญพวกโหราจารย์เข้ามาเป็นการ
ลับ ถามเขาได้ความถ้วนถี่ถึงเวลาที่ดาวนั้นได้
ปรากฏขึ้น

(เฮโรดเลยรู้วันเวลาเกิดของพระเยซู)

8 แล้วท่านได้ให้พวกโหราจารย์ไปยังบ้านเบธเล
เฮมสั่งว่า "จงไปค้นหากุมารนั้นเถิด เมื่อพบแล้ว
จงกลับมาแจ้งแก่เรา เพื่อเราจะได้ไปนมัสการ
ท่านด้วย"

9 โหราจารย์เหล่านั้น จึงไปตามรับสั่ง และดาว
ซึ่งเขาได้เห็นเมื่อปรากฏขึ้นนั้นก็ได้นำหน้าเขาไป
จนมาหยุดอยู่เหนือสถานที่ที่กุมารอยู่นั้น

10 เมื่อพวกโหราจารย์ได้เห็นดาวนั้นแล้ว ก็มี
ความยินดียิ่งนัก

11 ครั้นเข้าไปในเรือนก็พบกุมารกับนางมารีย์
มารดา จึงกราบถวายนมัสการกุมารนั้น แล้วเปิด
หีบหีบทรัพย์ของเขา ออกมาถวายแก่กุมารเป็น
เครื่องบรรณาการ คือ ทองคำ กายาน และ
มดยอบ

(เป็นการจัดเตรียมของพระเจ้า ให้ครอบครัวโย
เซฟก่อนเดินทางหลบหนี)

12 แล้วพวกโหราจารย์ได้ยื่นคำเตือนในความฝัน
มิให้กลับไปเฝ้าเฮโรด เขาจึงกลับไปยังเมืองของ
ตนทางอื่น

13 ครั้นเขาไปแล้วก็มีทูตองค์หนึ่งของพระเป็นเจ้า
ได้มาปรากฏแก่โยเซฟในความฝันแล้วบอกว่า

"จงลุกขึ้นพาบุตรกับมารดาหนีไปประเทศอียิปต์
และคอยอยู่ที่นั่นจนกว่าเราจะบอกเจ้า เพราะว่าเฮ
โรดจะแสวงหากุมาร เพื่อจะประหารชีวิตเสีย"

14 ในเวลากลางคืนโยเซฟจึงลุกขึ้น พาบุตรกับ
มารดาไปยังประเทศอียิปต์

(จากนาซาเร็ธ ย้ายไปอียิปต์)

15 และได้อยู่ที่นั่นจนเฮโรดสิ้นพระชนม์ ทั้งนี้
เกิดขึ้นเพื่อจะให้สำเร็จตามพระวาทะของพระเป็น

เจ้า ซึ่งได้ตรัสไว้โดยผู้เผยพระวจนะว่า เราได้เรียกบุตรของเราให้ออกมาจากอียิปต์

16 ครั้นเฮโรดเห็นว่าพวกโหราจารย์หลอกท่าน ก็กริ้วโกรธยิ่งนัก จึงใช้คนไปฆ่าเด็กผู้ชายทั้งหลายในบ้านเบธเลเฮมและที่ใกล้เคียงทั้งสิ้น ตั้งแต่อายุ

สองขวบลงมา ซึ่งพอดีกับเวลาที่ท่านได้ทราบจากพวกโหราจารย์นั้น

17 ครั้งนั้นก็สำเร็จตามพระวจนะที่ตรัสโดยเยเรมีย์ผู้เผยพระวจนะว่า

18 ได้ยินเสียงในหมู่บ้านรามัทห์ เป็นเสียงโอดครวญและร่ำไห้ คือนางราเชลร้องไห้คร่ำครวญ เพราะบุตรทั้งหลายของตน นางไม่รับฟังคำปลอบเล่าโลม เพราะบุตรทั้งหลายนั้นไม่มีแล้ว

19 ครั้นเฮโรดสิ้นพระชนม์แล้ว ทูตองค์หนึ่งของ
พระเป็นเจ้ามาปรากฏในความฝันแก่โยเซฟ ที่
ประเทศอียิปต์สั่งว่า

20 "จงลุกขึ้นพาบุตรกับมารดามายังแผ่นดิน
อิสราเอล เพราะผู้ที่เป็นภัยต่อชีวิตของบุตรนั้น
ตายแล้ว"

21 โยเซฟจึงลุกขึ้นพาบุตรกับมารดามายัง
แผ่นดินอิสราเอล

22 แต่เมื่อได้ยินว่า อารเคลาอัสครอบครองแคว้น
ยูเดียแทนเฮโรดผู้เป็นบิดา จะไปที่นั่นก็กลัว
และเมื่อได้ทราบคำเตือนในความฝัน จึงเลยไปยัง
แคว้นกาลิลี

23 ไปอาศัยในเมืองหนึ่งชื่อนาซาเร็ธ เพื่อจะ
สำเร็จตามพระวาทะ ซึ่งตรัสโดยผู้เผยพระวาทะ

เขาจะเรียกท่านว่า ชาวนาซาเร็ธ

(จากอีซายีย์ ย้ายมานาซาเร็ธ)